

Matinea

Miia Laurila on itse kirjoittanut ja kuvittanut Inkeri, Rinkeli ja talven lumo -kirjan.

Kerrankin kameran tällä puolella. Taitokorttelin toisessa kerroksessa sijaitsevaan Korpilumon studioon on haettu leikkimökkinä tunnelmaa. Siellä viihtyy myös Miia Laurilan 5-vuotias luopus Eili.

Yrittäjä

Keijupölyn asialla

Miia Laurila kertoo tarinoita valokuvaamalla, kirjoittamalla ja piirtämällä. Hän haluaa tehdä todeksi maailmaa, joka on hyvä ja kaunis.

Miia Laurila

- Korpilumoyrittäjä. Valokuvausta ja muuta taidetta.
- 39-vuotias.
- Asuu Polvijärvellä, "hirsitalossa metsän keskellä". Kotoisin Kiteeltä.
- Itseoppinut valokuvaaja. Koulutukseltaan erityisopettaja.
- Perheeseen kuuluvat puoliso sekä 5-, 8- ja 10-vuotiaat tyttäret. Perheessä on myös kolme koiraa.
- Esikuva Tove Jansson.

livat myös lasten unilelut ja muut heille tärkeät asiat.

– Kirjan luonnos oli pöytälaatikossa monta vuotta.

Nyt kirja on julkaistu Books on Demandin kautta.

Laurilan valokuvaamat lapset ovat myös saaneet tutustua Inkeriin ja Rinkeliin: lapset unohtavat kameran, kun he jäävät kuuntelemaan keijujen seikkaihja.

– Tarinankerronta on osa valokuvausta monella tasolla.

Viisivuotias Elli on Laurilan kolmesta lapsesta nuorin. Hän on äitinsä mukana studiolla, ja siksi Laurila pitää studiopäivät lyhyenä ja jatkaa töitä kotona.

– Studiolla ollessamme Elli leikkii, askartelee ja puhaltelee minulle saippuakuplat kuviin.

Elli on ilmoittanut, että isona hänestä tulee valokuvaaja.

Valokuvausmaailman trendeistä Miia Laurila ei seuraa kovinkaan tarkasti vaan luottaa omaan visioonsa.

– Me tulemme tänne, kuvaamme ja pidämme hauskaa. Sitten palaamme hirsitaloon metsän keskelle, sytytämme leivinuuniin tulet, minä aloitan editointihommat tietokoneella ja lapset leikkivät vieressä. Sitä elää tavallaan oman kuplan sisällä, eikä seuraa, mitä sen ulkopuolella tapahtuu, hän kuvailee.

Vauva- ja lapsikuvausta tekee Joensuun seudulla useampi valokuvaaja, ja kysyntää näyttää olevan. Korpilumon varauskirja on yleensä täynnä kuukausiksi eteenpäin.

Laurila kuvaa ulkona, jos vuodenaika ja sää sallivat, mutta lisäksi hänellä on Taitokorttelin toisessa kerroksessa studio, joka on rakennettu lapsia ajatellen.

Yksivuotiskuvaus on lapsikuvaamisen perinteisin ja edelleen suosituin muoto, mutta myös pikkuvauvojen kuvattaminen ammattilaisella yleisty.

Laurila siis valokuvaa, piirtää, kirjoittaa, maalaa. Uudet ideat kuppivat jo päässä. Mitä hän ei tee?

– Olen hirveän huono pälläläisönarissa. Esikoiseni on yrittänyt opettaa, eikä hän voi ymmärtää, miksi en osaa sitä, Laurila nauraa.

Teksti: Heli Pottonen
Kuvat: Riikka Huuri

Mikä tämä on, 5-vuotias **Elli Laurila** kysyy ja nostaa lattiaa jotakin pientä ja keltaista.

– Sitä vauvalta jäi tällaisia maisinaksuja, Ellin äiti **Miia Laurila**, 39, selittää.

Hän viittaa studiolta askettain poistuneeseen asiakasperheeseen, jonka vauvaa Laurila valokuvasi.

Korpilumoyritystään pyörittävä Miia Laurila tunnetaan ennen kaikkea lasten valokuvaajana, mutta hän tekee paljon muutaakin. Kaikkea hänen tekemistään ohjaa yksi sana: tarina.

– Olen aina tehnyt tarinoita: piirtämällä, kirjoittamalla, maalamalla tai valokuvamalla. Valokuvaus vain nousi sieltä ylitse muiden ja lähti elämään omaa elämänsä.

Nyt Laurila on julkaissut lastenkirjan, *Inkeri, Rinkeli ja talven lumo*. Laurila on sekä kirjoittanut että tehnyt piirroskuvituksen kirjaan itse.

Tarinoiden maailmassa Laurila sanoo eläneensä aina. Kotisivuillaan hän esittelee itseään näin:

– Olen aina nauttinut suunnattomasti siitä, että olen olemassa maailma, joka on hyvä ja kaunis, jossa on hymyä ja onnea, naurua ja kikatusta, kepposia ja hassuja yksityiskohtia. Haaveillut, että joskus, jonakin päivänä, kunhan olen niin rohkea, teen sen kaiken todeksi.

Sitä varten hän perusti Korpilumoyrityksensä muutama vuosi sitten.

Koulutukseltaan Laurila on erityisopettaja. Hän piti myös opettajan työstä mutta on iloinen, että siivet ovat kantaneet yrittäjänä.

– Nuorimmaiseni hoitovapaan

jälkeen puntaroin, uskallanko irtisanoutua ja heittäytyä pienyritystajaksi. Se kuitenkin mahdollisti sen, että pystyn järjestämään työaikani omien lasteni kannalta parhainpäin. Olen onnellinen, että se kannatti.

– Onhan se ihan mieletöntä, että täällä pienessä Itä-Suomessa pystyy tekemään unelmansa todeksi. Se ei ole itsestään selvää.

Lapsen etu on Miia Laurilan kantava teema.

Hän on muun muassa ottanut voimaannuttavia valokuvia lapsista hyväntekeväisyytenä.

– Lapsilla on oikeus elää keiju-pölymaailman keskellä, ei heidän tarvitse tietää reaali maailmasta lähellekään kaikkea. Antaa lapselle luvan olla lapsi; juuri se lapsi, joka hän on.

Lapsuuden kokemukset kantavat aikuisuuteen asti. Valokuvaamisen

mallia Laurila sai jo pienestä harastajavalokuvaaja-isältään sekä kummisedältään, ja tarinoita pikkui-Miialle kertoi erityisesti ukki.

– Ukki saattoi työntää minua potkurilla ja kertoa samalla tarinaa vaikkapa rouva Kuusesta ja herra Männystä.

Inkeri ja **Rinkeli**kin saivat alkunsa tarinoissa jo kauan ennen kirjaa. Laurila kertoi lapsilleen keijukais-siskoksista tarinoita, joissa seikkai-

” Onhan se ihan mieletöntä, että täällä pienessä Itä-Suomessa pystyy tekemään unelmansa todeksi.